Lietas Nr. 11331102614
Lietas arhīva Nr. K26-0135-15/1

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknē
2015.gada 4.augustā
Rēzeknes tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis A.Zutis,
piedaloties prokurorei J.Laganovskai,
aizstāvim – zvērinātam advokātam V.Platpiram
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu **/pers. A/,** personas kods /personas kods/, apsūdzībā par Krimināllikuma 260.panta pirmajā[1] daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu,

Aprakstošā daļa

[1] /pers. A/ pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, vadot transportlīdzekli, kā rezultātā cietušajam tika nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumi, turpmāk norādītos apstākļos:

/pers. A/ 2014.gada 1.oktobrī ap plkst.07.43 vadīja transportlīdzekli /Nosaukums A/, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, un rupji pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumus. Viņš, braucot no Rēzeknes 6.vidusskolas uz Kosmonautu ielu starp dzīvojamām mājām Nr.3 un Nr.7 pagalmā iebraucamo ceļu, šķērsoja Kosmonautu ielu un nepalaida pa galveno ceļu braucošo mopēdu „/nosaukums/ 50", valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/N, kuru vadīja /pers. C/. /pers. A/ darbību rezultātā notika sadursme. Ceļu satiksmes negadījuma rezultātā miesas bojājumus guva mopēdists /pers. C/. /pers. C/ tika nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumi, kas ir izraisījuši ilgstošu veselības traucējumu uz laiku garāku par 21 dienu, tas ir, labā augšstilba slēgts lūzums ar dislokāciju apakšējā trešdaļā augšanas zonas līmenī.

Dotais ceļu satiksmes negadījums notika, jo vadītājs /pers. A/ pārkāpa 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 "Ceļu satiksmes noteikumi" sekojošas prasības:

- 38.4.apakšpunkta prasības, ka transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums darīt visu iespējamo, lai netiktu apdraudēti citi ceļu satiksmes dalībnieki;
- 10.punkta prasības, ka ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus;
- 70.punkta prasības, ka pirms jebkura manevra - braukšanas sākšanas, pārkārtošanās, nogriešanās, apgriešanās braukšanai pretējā virzienā, apdzīšanas, transportlīdzekļa apturēšanas u.tml. - transportlīdzekļa vadītājam jāpārliecinās par ceļu satiksmes drošību un par to, vai netiks traucēti citi satiksmes dalībnieki, jādod brīdinājuma signāls ar gaismas virzienrādītājiem. Ja gaismas virzienrādītāju nav vai tie nedarbojas, brīdinājuma signāls jādod ar roku atbilstoši manevram;
- 78.punkta prasības, ka izbraucot uz ceļa blakusteritorijām (pagalmiem, stāvvietām, degvielas uzpildes stacijām, uzņēmumiem u.tml.), transportlīdzekļa vadītājam jādod ceļš gājējiem un citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, kas virzās pa ceļu.

Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšana ir tiešā cēloniskā sakarībā ar iestājušajām sekām

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta pirmajā[1] daļā, kura kvalificējošā pazīme - ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšana, kā rezultātā cietušajam nodarīts vidēja smaguma miesas bojājums.

Motīvu daļa

[2] Tiesas sēdē /pers. A/ savu vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā atzina pilnīgi, norādītos viņa vainas pierādījumus un noziedzīgā nodarījuma kvalifikāciju neapstrīdēja, tiesas sēdē izteica lūgumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Nepilngadīgā cietušā pārstāve /pers. D/ un nepilngadīgais cietušais /pers. C/ piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai.

Aizstāvis norādīja, ka nav nepieciešams veikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Prokurore atzina, ka apsūdzētā vainas pierādījumus tiesas izmeklēšanā pārbaudīt nav nepieciešams, jo savu vainu viņš atzīst pilnīgi, pierādījumus neapstrīd, un viņa vaina ir pierādīta.

Iepazinusies ar lietas materiāliem, tiesa atzīst, ka apsūdzētā vaina viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta pilnīgi ar viņa savas vainas atzīšanu un visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā, kā arī nav pretrunu, kuras būtu nepieciešams novērst tiesas izmeklēšanā. Tāpēc, ņemot vērā nepilngadīgā cietušā pārstāves /pers. D/ un cietušā /pers. C/, aizstāvja un prokurores viedokli par apsūdzētā lūgumu un pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmo un otro daļu, tiesa nolēma tiesas izmeklēšanā nepārbaudīt apsūdzētā vainas pierādījumus, tikai pārbaudīt apsūdzētā personu raksturojošos datus. Līdz ar to saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešami.

Pārbaudot lietas materiālus, tiesa atzīst, ka pirmstiesas procesā apsūdzētā /pers. A/ prettiesiskās darbības ir pareizi kvalificētas kā Krimināllikuma 260.panta pirmajā[1] daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums, un apsūdzētā /pers. A/ vaina ir pierādīta.

[3] Nosakot sodu /pers. A/, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantā norādītiem soda noteikšanas vispārīgiem principiem ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

/pers. A/ iepriekš nav kriminālsodīts *(lietas 31.-32.lapa)*, strādā SIA "/nosaukums/" par veikala vadītāja vietnieku, no kurienes raksturots pozitīvi *(lietas 57.lapa)*. Valsts probācijas dienesta Rēzeknes teritoriālās struktūrvienības izvērtēšanas ziņojumā norādīts, ka /pers. A/ izprot nodarbinātības nozīmi, cenšas plānot ģimenes finanšu līdzekļus. Viņš ir līdzsvarots cilvēks, kurš ievēro vispārpieņemtās sabiedrības ētikas normas un kuram nav raksturīga impulsivitāte un agresivitāte. /pers. A/ saprot savu nodarījumu, izjūt atbildību par notikušo, ir centies labot nodarījuma sekas. Vienlaikus /pers. A/ kritiski izturas pret cietušā prasībām, kas, viņaprāt, ir nepamatoti augstas. Izvērtējot faktorus, kas var kavēt vai veicināt jauna likumpārkāpuma

iespējamību, secināts, ka pastāv zems risks, ka /pers. A/ nākotnē varētu veikt jaunus likumpārkāpumus. /pers. A/ nav konstatētas būtiskas domāšanas kļūdas *(lietas 51.-53.lapa)*.

Tiesas sēdē /pers. A/ viņa personu raksturojošos datus neapstrīdēja, paskaidroja, ka precējies, apgādībā divi bērni, strādā SIA "/nosaukums/" par veikala vadītāja vietnieku, ienākumi mēnesī sastāda 400 *euro*, narkologa un psihiatra uzskaitē nav reģistrēts, apreibinošo vielu lietošanas problēmas nepastāv.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošo apstākli tiesa atzīst to, ka apsūdzētais atzina savu vainu un nožēlo izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošos apstākļus tiesa nav konstatējusi.

Izvērtējot apsūdzētā /pers. A/ personību, tas ir, iepriekš nav kriminālsodīts, precējies, apgādībā divi bērni, strādā, viņa attieksmi pret izdarīto noziedzīgo nodarījumu - savu vainu atzina un izdarīto nožēloja, to, ka persona izvēlējās vienkāršāku procesa veidu, noziedzīga nodarījuma smagumu – izdarīts mazāk smags noziegums aiz neuzmanības un raksturu – /pers. A/, vadot transportlīdzekli, pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, kā rezultātā ceļu satiksmes dalībnieks /pers. C/ guva miesas bojājumus, tādējādi apdraudot sabiedrisko drošību transportlīdzekļu kustības jomā un personu veselību, radīto kaitējumu – cietušajam nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumi, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam jāpiemēro 260.panta pirmajā[1] daļā paredzētais sods - piespiedu darbs. Tiesa uzskata, ka nav pamata apsūdzētajam piemērot Krimināllikuma 260.panta pirmās[1] daļas sankcijā paredzēto vieglāko sodu – naudas sodu, jo viņam nav tādu ienākumu, lai nomaksātu naudas sodu. Tāpat apsūdzētajam arī nav piemērojams brīvības atņemšanas sods, jo tiesa uzskata, ka lietā nav iegūti tādi personību negatīvi raksturojoši pierādījumi, kas liecinātu par to, ka apsūdzētais ir tik sabiedriski bīstams, ka viņš pašreiz būtu jāizolē no sabiedrības soda izciešanai.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētajam nosakāms minimālais sods – piespiedu darbs, kas norādīts Krimināllikuma 40.panta pirmajā daļā un 260.panta pirmās[1] daļas sankcijā, jo tiesa nav konstatējusi atbildību pastiprinošos apstākļus, bet konstatēja atbildību mīkstinošo apstākli. Apsūdzētais pats apzinās savas prettiesiskās darbības, izdarīto nožēlo, ko apstiprina tiesas sēdē pēdējā vārdā paustā attieksme un atvainošanās cietušajam un nepilngadīgā cietušā pārstāvei. Arī Valsts probācijas dienests izvērtēšanas ziņojumā norādīja, ka apsūdzētais ir līdzsvarots cilvēks, kurš ievēro vispārpieņemtās sabiedrības ētikas normas un kuram nav raksturīga impulsivitāte un agresivitāte, viņam nav konstatētas domāšanas kļūdas. Līdz ar to tiesa uzskata, ka minimālais sods – piespiedu darbs sasniegs soda mērķi. Tas apstāklis, ka apsūdzētajam nav tik lielu ienākumu, lai atlīdzinātu nodarītos zaudējumus, nav pamats piemērot apsūdzētajam bargāku sodu. Tiesai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 8.pantu jāievēro vienlīdzības princips attiecībā uz visām personām neatkarīgi no personas mantiskā stāvokļa. Turklāt, tiesa norāda, ka apsūdzētajam ir tiesības paļauties uz civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu, ka ceļu satiksmes negadījuma rezultātā nodarītie zaudējumi cietušajam tiks atlīdzināti, ievērojot Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likumu.

[4] Nepilngadīgā cietušā pārstāve /pers. D/ pirms tiesas sēdes iesniedza kompensācijas pieteikumu, lūdzot piedzīt no apsūdzētā kompensāciju par cietušajam /pers. C/ nodarīto morālo kaitējumu 5000 *euro* apmērā, ko sastāda gan fiziskās ciešanas, gan arī morālais aizskārums, un nodarītajiem materiālajiem zaudējumiem 665,81 *euro* apmērā, ko sastāda izdevumi par cietušā rehabilitāciju - fizioterapijas procedūrām 31 *euro,* par baseina apmeklējumiem cietušajam un cietušā pārstāvei – 31 *euro* apmērā, par kruķu nomāšanu 100 *euro,* kā arī izdevumi 128,36 *euro* apmērā, kas radās nepilngadīgā cietušās pārstāvei sakarā ar nepieciešamību veikt cietušā aprūpi ārstniecības iestādē un cietušā nogādāšanu uz ārstniecības iestādi un zaudējumi, kas saistīti ar cietušā mopēdam nodarītiem bojājumiem un to novērtēšanu 406,45 *euro (lietas 59.- 64.lapa).*

Nepilngadīgā cietušā pārstāve /pers. D/ tiesas izmeklēšanas laikā iesniedza grozījumus kompensācijas pieteikumā, kurā norādīts, ka /pers. D/ ir vērsusies apdrošināšanas akciju sabiedrībā "Balta" *(turpmāk – AAS "Balta")* saskaņā ar Ministru kabineta 2014.gada 17.jūnija noteikumiem Nr.340 „Noteikumi par apdrošināšanas atlīdzības apmēru un aprēķināšanas kārtību par personai nodarītajiem nemateriālajiem zaudējumiem", un apdrošinātājs veica atlīdzības aprēķinu par cietušā sāpēm un garīgajām ciešanām 5600 *euro* apmērā, tāpēc viņa lūdz piedzīt no apsūdzētā cietušā labā kompensāciju par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām 5600 *euro*. Kompensācijas pieteikuma grozījumos papildus norādīts, ka mopēda novērtēšanai tika pieaicināts zvērināts tehniskais eksperts /pers.R/, kas noteica mopēda kopējās remonta izmaksas 366,45 *euro* apmērā. Savukārt no AAS "Balta" puses aprēķinu veica eksperts /pers.N/, kas noteica mopēda kopējās remonta izmaksas 387,32 *euro* apmērā. Savukārt nepilngadīgā cietušā pārstāvei, iegādājoties SIA "Vilders" mopēda "/nosaukums/ 50" atjaunošanai nepieciešamās rezerves daļas, radās mantiskie izdevumi 564 *euro* apmērā. Līdz ar to nepilngadīgā cietušā pārstāve /pers. D/ lūdz piedzīt cietušā labā arī mantiskos zaudējumus par kopējo summu 863,36 *euro*.

Apsūdzētais /pers. A/ tiesas sēdē norādīja, ka atzīst kompensācijas pieteikumu daļēji, viņš piekrīt atlīdzināt mantisko zaudējumu 45 *euro* un morālo kaitējumu 100 *euro* apmērā.

Nepilngadīgā cietušā pārstāve /pers. D/ tiesas izmeklēšanas laikā pieaicināja pārstāvēt cietušā intereses /pers. H/. /pers. H/ norādīja, ka cietušajam nodarīti mantiskie zaudējumi 863,36 *euro* apmērā saistīti ar izmaksām par kruķu nomāšanu, par fizioterapeitiskajām procedūrām, izmaksām, kas saistītas ar nepieciešamību veikt cietušā aprūpi un nogādāšanu ārstniecības iestādēs, izdevumiem par mopēda remontam iegādātajām rezerves daļām. Sākotnēji tika aprēķināts zaudējums, kas saistīts ar mopēda rezerves daļu iegādāšanos 366,86 *euro* apmērā, ko aprēķināja eksperts /pers.R/, un eksperta pakalpojumu izmaksām 40 *euro* apmērā. Iesniedzot atlīdzības pieteikumu AAS "Balta" par zaudējumu atlīdzināšanu, AAS "Balta" eksperts /pers.N/ veica citu zaudējumu aprēķinu, kur mopēda rezerves daļu iegādāšanā izmaksas sastādīja 387,32 *euro*. Reāli iegādājoties rezerves daļas zaudējuma summa sastāda 564 *euro*. Līdz ar to materiālais zaudējums, kas saistīts ar mopēda remontdarbiem iegādātajām rezerves daļām un nodarīto bojājumu aprēķināšanu ir pieaudzis un sastāda 604 *euro*. Pamatojoties uz likumu "Par obligāto apdrošināšanu" un Ministru kabineta noteikumiem Nr. 340 cietušā pārstāve /pers. D/ iesniedza AAS "Balta" pieprasījumu ar lūgumu aprēķināt morālā kaitējuma apmēru, ņemot vērā psihologa slēdzienu par /pers. C/ psihisko un emocionālo veselības stāvokli pēc ceļu satiksmes negadījuma. AAS "Balta" veica atlīdzības aprēķinu par cietušā fiziskajām un garīgajām ciešanām 5600 *euro* apmērā, līdz ar to tika iesniegti grozījumi kompensācijas pieteikumā daļā par nemantiskā zaudējuma atlīdzināšanu. Kompensācijas pieteikumā norādītie zaudējumi saistībā ar izmaksām par kruķu nomāšanu, par fizioterapeitiskām procedūrām, izmaksām, kas saistītas ar nepieciešamību veikt cietušā aprūpi un nogādāšanu ārstniecības iestādēs, ir pamatoti ar kompensācijas pieteikumam pievienotajiem dokumentiem. Norādīto zaudējumu atlīdzināšana bija pieteikta AAS "Balta", bet to atlīdzināšanu apdrošināšanas kompānija atteica, jo netika iesniegti visi pierādījumi. Norādītie zaudējumi bija nodarīti nepilngadīgā cietušā pārstāvei /pers. D/. /pers. D/ tika nodarīti zaudējumi arī saistībā ar viņas transportlīdzekļa amortizāciju, jo viņai bija jāiegādājas jaunas rezerves daļas.

Nepilngadīgā cietušā pārstāve /pers. D/ paskaidroja, ka mopēds "/nosaukums/ 50" pieder cietušā tēvam – /pers. I/, bet par rezerves daļu iegādi maksāja viņa.

Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmā daļa nosaka, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu. Šī panta otrajā daļā noteikts, ka kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 352.pantu, tiesa nosaka nodarītā kaitējuma atlīdzības apmēru, ņemot vērā radīto mantisko zaudējumu, norādītā kaitējuma pamatotību un apmēru, noziedzīgu nodarījumu smagumu un izdarīšanas raksturu, nodarītās fiziskās ciešanas, paliekošos sakropļojumus un

darbspēju zudumu, morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu un psihiskas traumas.

No krimināllietas materiāliem tiesa konstatē, ka apsūdzētais /pers. A/ bija apdrošinājis transportlīdzekli AAS "Balta" *(lietas 4.lapa)*, līdz ar to viņš ir apdrošinājis civiltiesisko atbildību par ceļu satiksmes negadījumā nodarīto zaudējumu trešajai personai.

Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 18.pants nosaka, ka, iestājoties apdrošināšanas gadījumam, apdrošinātājs, kurš apdrošinājis zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesisko atbildību, saskaņā ar apdrošinātāja atbildības limitu atlīdzina šajā likumā noteiktajā kārtībā novērtētos zaudējumus, kas ceļu satiksmes negadījumā nodarīti trešajai personai. Saskaņā ar Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 19.pantu personai nodarītie zaudējumi iedalās materiālos zaudējumos un nemateriālos zaudējumos. Apdrošināšanas atlīdzības apmēru un aprēķināšanas kārtību nosaka Ministru kabineta 2004.gada 14.decembra noteikumi Nr.1008 „Noteikumi par apdrošināšanas atlīdzības apmēru un aprēķināšanas kārtību par personai nodarītajiem materiālajiem zaudējumiem" un Ministru kabineta 2014.gada 17.jūnija noteikumi Nr.340 „Noteikumi par apdrošināšanas atlīdzības apmēru un aprēķināšanas kārtību par personai nodarītajiem nemateriālajiem zaudējumiem". Saskaņā ar likuma 20.panta pirmo daļu zaudējumi sakarā ar cietušās personas ārstēšanu ir izdevumi, kas saistīti ar cietušās personas nogādāšanu, ievietošanu, uzturēšanu, diagnostiku, ārstēšanu un rehabilitāciju ārstniecības un medicīniskās rehabilitācijas iestādē, cietušās personas kopšanu, ārstniecisko līdzekļu iegādi, ārstniecisko uzturu, ārstēšanos mājas apstākļos (ieskaitot ceļa izdevumus, apmeklējot ārstniecības vai medicīniskās rehabilitācijas iestādi), kā arī protezēšanu, endoprotezēšanu un tehnisko palīglīdzekļu iegādi vai nomu. Savukārt, no 25.panta pirmās daļas izriet, ka ceļu satiksmes negadījumā trešās personas mantai nodarītais zaudējums ir zaudējums, kas radies sakarā ar transportlīdzekļa bojājumu vai bojāeju. No iepriekš norādītajām tiesību normām tiesa secina, ka visi kompensācijas pieteikumā norādītie materiālie un nemateriālie zaudējumi, ko tiesai pieteica nepilngadīgā cietušā pārstāve, ir atlīdzināmi Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma un norādīto Ministru kabineta noteikumu noteiktajā kārtībā.

Augstākā tiesa vairākos lēmumos ir atzinusi, ka nosakot materiālā zaudējuma un morālā kaitējuma apmēru, tiesai ir jāņem vērā apdrošinātāja izmaksātā vai iespējamā apdrošināšanas atlīdzība *(skat. Augstākās tiesas Senāta 2008.gada 29.oktobra lēmumu lietā Nr.SKK – 586/2008, Augstākās tiesas Senāta 2009.gada 3.jūnija lēmumu lietā SKK – 308/2009)*. No tiesas sēdē sniegtās informācijas un iesniegtajiem dokumentiem konstatējams, ka nepilngadīgā cietušā /pers. C/ pārstāve /pers. D/ ir griezusies ar iesniegumu AAS "Balta" par nodarīto materiālo un nemateriālo zaudējumu atlīdzināšanu, un AAS "Balta" aprēķinājusi atlīdzību par nemateriālajiem zaudējumiem, bet par materiālajiem zaudējumiem nav aprēķinājusi atlīdzību, jo nav iesniegti attaisnojoši dokumenti par nodarītajiem zaudējumiem *(lietas 103.lapa)*. Tiesa atzīt, ka konkrētajā gadījumā tiesai jāņem vērā iespējamais apdrošināšanas atlīdzības apmērs, ko izmaksās AAS "Balta" cietušajam, jo pretējā gadījumā tiks pārkāptas apsūdzētā tiesības paļauties uz civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu, kas izriet no Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma. Ņemot vērā to, ka AAS "Balta" cietušajam vēl nav izmaksājusi un noteikusi atlīdzību par nodarītajiem materiālajiem zaudējumiem, bet aprēķinājusi nemateriālos zaudējumus 5600 *euro*, kas atbilst kompensācijas pieteikumā norādītajam apmēram par cietušā fiziskām ciešanām un morālo aizskārumu, taču šī atlīdzība nav izmaksāta, tiesa uzskata, ka kompensācija cietušajam pašlaik kriminālprocesa ietvaros nav nosakāma.

Turklāt, no Kriminālprocesa likuma 350. un 351.panta nepārprotami izriet, ka kompensācija tiek noteikta tieši par cietušajam nodarīto kaitējumu, nevis cietušā pārstāvim vai kādai trešajai personai. No lietas materiāliem izriet, ka mopēds „/nosaukums/ 50", valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/N, kas cieta ceļu satiksmes negadījumā, pieder /pers. I/ *(lietas 16.-17.,74.lapa)*, bet par atjaunošanas rezerves daļu iegādi maksāja nepilngadīgā cietušā pārstāve /pers. D/. Tāpat arī izdevumi par kruķu nomāšanu un par fizioterapeitisko procedūru apmeklēšanu, un izdevumi, kas saistīti ar nepieciešamību veikt cietušā aprūpi un nogādāšanu ārstniecības iestādēs cietušā ārstēšanai un rehabilitācijai nodarīti nepilngadīgā cietušā pārstāvei /pers. D/. Līdz ar to šie mantiskie zaudējumi nav piedzenami nepilngadīgā cietušā /pers. C/ labā kriminālprocesa ietvaros, bet atlīdzināmi tieši nepilngadīgā cietušā pārstāvei /pers. D/ Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma un Ministru kabineta 2004.gada 14.decembra noteikumu Nr.1008 „Noteikumi par apdrošināšanas atlīdzības apmēru un aprēķināšanas kārtību par personai nodarītajiem materiālajiem zaudējumiem" noteiktajā kārtībā.

[5] No lietas materiāliem konstatējams, ka apsūdzētajam /pers. A/ ir procesuālie izdevumi par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību tiesas sēdē.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu, 368.panta pirmo daļu no apsūdzētā valsts labā piedzenama samaksa par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību tiesā atbilstoši iesniegtajiem rēķiniem /pers. A/ ģimenei maznodrošinātās ģimenes status bija piešķirts līdz 2015.gada 30.jūnijam *(lietas 90.lapa)*, bet citi dokumenti, kas apliecinātu nespēju apsūdzētajam segt izdevumus par aizstāvja piedalīšanos tiesas sēdē uz sprieduma taisīšanas brīdi tiesai netika iesniegti. Tiesa nekonstatē Kriminālprocesa likuma 85.pantā paredzētos apstākļus, lai atbrīvotu apsūdzēto no samaksas par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību kriminālprocesā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 529.panta 2.punktu noteikt apsūdzētajam 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas labprātīgai procesuālo izdevumu atlīdzināšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 350.-353., 511. - 512., 520. un 527. - 530.pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 260.panta pirmajā[1] daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt **ar piespiedu darbu uz 40 (četrdesmit) stundām.**

Nenoteikt cietušajam /pers. C/ kaitējuma kompensāciju.

Piedzīt no /pers. A/ valsts labā samaksu 187,13 *euro* (simts astoņdesmit septiņi *euro* un 13 *centi*) apmērā par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību tiesas sēdē. **Noteikt** 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas labprātīgai procesuālo izdevumu atlīdzināšanai.

Pilns spriedums tiks sagatavots un būs pieejams **2015.gada 14.augustā.**

Spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautajiem procesa pārkāpumiem 10 dienu laikā, kad būs pieejams pilns tiesas spriedums, apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību vai protestu Rēzeknes tiesā.

Tiesnesis A.Zutis